ଆସାମ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍. ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ଆସାମ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ମାର୍ଚ୍ଚ 21,2001

[ଏସ. ପି. ଭରୁଚା, ଏନ. ସନ୍ତୋଷ ହେଗଡେ ଏବଂ ୱାଇ. କେ. ସଭରୱାଲ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ଆସାମ କୃଷି ଆୟକର ଅଧିନିୟମ, 1939:ଧାରା 49 ।

କୃଷି ଆୟ - ଚା' ଚାଷ, ଉତ୍ପାଦନ ଏବଂ ବିକ୍ରୟ - ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କୃଷି ଆୟର ଗଣନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହିପରି କୃଷି ଆୟର ପୁନଃ-ଗଣନା କରିଥିଲେ - ଯାହାର ବୈଧତା – ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା: ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଉଭୟ କେନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କୃଷି ଆୟ ସମାନ ହେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖିଥିଲା - ତେଣୁ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କୃଷି ଆୟକୁ ପୁନଃ-ହିସାବ କରିବାର କୌଣସି ଅଧିକାର ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ- ଆୟକର ଅଧିନିୟମ, 1961:

ଆସାମ କୃଷି ଆୟକର ନିୟମ, 1939 :

ନିୟମ 5 ର ପ୍ରାବଧାନ -କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନେ, ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୃଷି ଆୟର ଗଣନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରିବେ -ସାମ୍ବିଧାନିକତା -ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା :ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଯୋଜନା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଥିବା କୃଷି ଆୟର ପୁନଃ-ଗଣନାକୁ ଅନୁମତି ଦିଏ ନାହିଁ -ତେଣୁ, ନିୟମ 5 ର ପ୍ରାବଧାନ ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମର କ୍ଷମତାତୀତ ।

ଶବ୍ଦ ଏବଂ ବାକ୍ୟାଂଶ :

" କୃଷି ଆୟ "-ଅର୍ଥ- ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନ, 1950 ର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 366 (1) ସନ୍ଦର୍ଭରେ ।

ଅପିଲକାରୀ ଚା ଚାଷ, ଉତ୍ପାଦନ ଏବଂ ବିକ୍ରୟ ବ୍ୟବସାୟରେ ନିୟୋଜିତ ଥିଲେ ଏବଂ ଏଥିରୁ ହେଉଥିବା ଆୟ ଏକ ମିଶ୍ରିତ ଆୟ ହୋଇଥିବାରୁ, ଆୟକର ଅଧିନିୟମ, 1961 (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ

ଅଧିନିୟମ) ଏବଂ ଆସାମ କୃଷି ଆୟକର ଅଧିନିୟମ, 1939 (ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମ) ଅନୁଯାୟୀ ଉଭୟ ଆୟକର ଦେବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କୃଷି ଆୟକର ଅଧିକାରୀ (ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ) ଆସାମ କୃଷି ଆୟକର ଆଦାୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆୟକର ଅଧିକାରୀ (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ) ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କୃଷି ଆୟର ଗଣନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଲେ । ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଅପିଲକାରୀ- କରଦାତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯାହା ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଅପିଲ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 366 (1) ଅନୁଯାୟୀ "କୃଷି ଆୟ"ର ସଂଜ୍ଞା ଅନୁସାରେ, ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା "କୃଷି ଆୟ" ଗଣନା ଦ୍ୱାରା ଆବଦ୍ଧ; ଏବଂ ଆସାମ କୃଷି ଆୟକର ନିୟମ, 1939 ର ନିୟମ 5 ର ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯାହା ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କ୍ଷେତ୍ରରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କୃଷି ଆୟ ଗଣନା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ, ତାହା ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମର କ୍ଷମତାତୀତ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିଥିଲା :

ଆସାମ କୃଷି ଆୟକର ଆଦାୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ଆକଳନ କରାଯାଇଥିବା କୃଷି ଆୟକୁ ପୁନଃଗଣନା କରିବାର ଅଧିକାର ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଛି କି ନାହିଁ ।

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ :1. ଆସାମ କୃଷି ଆୟକର ସଂଶୋଧନ, 1939 (ରାଜ୍ୟ ସଂଶୋଧନ) ଅନୁଯାୟୀ ବିଧାନସଭା, ଆୟକର ସଂଶୋଧନ, 1961 (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସଂଶୋଧନ) ତଥା ରାଜ୍ୟ ସଂଶୋଧନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୃଷି ଆୟକୁ ସମାନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ତଥ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ସଂଶୋଧନର ଧାରା 20-D ର ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯଦି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସଂଶୋଧନ ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ, ଯାହା ବୃଦ୍ଧି କିମ୍ବା ହ୍ରାସର କାରଣ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଏପରି ବର୍ଦ୍ଧିତ କିମ୍ବା ହ୍ରାସ ହୋଇଥିବା ଆୟକୁ ରାଜ୍ୟ କର ଆଦାୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୃଷି ଆୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକରୁ ଏବଂ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 366 (1) ଅନୁଯାୟୀ କୃଷି ଆୟର ସଂଜ୍ଞାକୁ ଧ୍ୟାନରେ

ରଖି ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଏହାର ଆଦାୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୃଷି ଆୟର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ଯାହା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଣନା କରାଯାଏ ।

2. ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାର ଏହା ଏକ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନିୟମ ଯେ ଏକ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଧାନର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ସମୟରେ, ଅଦାଲତ ସମଗ୍ର ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଯୋଜନାକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ଅଧିନିୟମର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପୃଥକ ଭାବରେ ବିଚାର କିମ୍ବା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସମାନ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ମିଳିବ । ଅଦାଲତମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ଅଧିନିୟମର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ସମୟରେ ଏପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ଏଡାଇ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ଯାହା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ କ୍ଷମତାତୀତ କରିଦିଏ । ଏହିପରି ଯାଞ୍ଚ କଲେ, ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49ର ଏକ ସରଳ ପଠନରୁ ଏହା ଦେଖାଯାଏ, ଏହା ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଆୟର ଗଣନା ଉପରେ ରାୟ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ । ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49 ର ଏପରି ପଠନ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହା ବିଚାର କରାଯିବା ଉଚିତ ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49 କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଥିବା କୃଷି ଆୟର ପୁନଃଗଣନାର କ୍ଷମତା ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ବୋଲି ବିଚାର କରୁନାହିଁ ।

3. ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଯୋଜନା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଗଣନାର ବିପରୀତରେ କୃଷି ଆୟର ପୁନଃ ଗଣନା କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ବିଷୟରେ ବିଚାର କରୁନାହିଁ, କିମ୍ବା ଧାରା 50 ର ଉପ-ଧାରା 2 (a) ରୁ (m) ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଷୟଗୁଡିକ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଣନା କରାଯାଉଥିବା କୃଷି ଆୟର ଗଣନାର ବିପରୀତ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଏପରି ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ନାହିଁ । ଧାରା 2 (a) (2), ଧାରା 8 ଏବଂ ଧାରା 20-D ର ବ୍ୟାଖ୍ୟାରେ ବିଧାନସଭା ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଧାରରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ରାଜ୍ୟ ବିଧାନସଭା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା କୃଷି ଆୟର ଗଣନା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା । ଅଧିନିୟମ ଉପରୋକ୍ତ ଧାରାଗୁଡ଼ିକରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏହା କହିବା ପରେ, ଯଦି ବିଧାନସଭା ସେହି ଯୋଜନାରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା, ତେବେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ରାଜ୍ୟର ରାଜସ୍ୱକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଆୟର ପୁନଃ ଗଣନା କରିବାକୁ

ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହାର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିପାରିଥାନ୍ତା କିନ୍ତୁ ବିଧାନସଭା ଏହା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଭାବିନାହିଁ । ଧାରା 50 ଅନୁଯାୟୀ, ଏପରି କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ, ଯାହା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ଆସାମ କୃଷି ଆୟକର ନିୟମାବଳୀ 1939 ର ନିୟମ 5 ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପ୍ରକାରେ ଏପରି କୌଣସି ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅଧିକାର ଦିଏ । ଏହା ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନୀତି ଯେ ଏକ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର କ୍ଷମତା ଏପରି ଅଧିନିୟମରେ ମିଳୁଥିବା ସକ୍ଷମ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ, ଏହା ମୌଳିକ ଯେ ଯେଉଁ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କୁ ଏପରି କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ତାଙ୍କୁ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱର ସୀମା ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଏହା ଅଧିନିୟମର ପରିସରକୁ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଜଣେ ପ୍ରତିନିଧି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରି କିମ୍ବା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରି ଅଧିନିୟମକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ, ଯାହା ଅଧିନିୟମ ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ । ଏପରି ନ୍ୟସ୍ତ କ୍ଷମତା ବ୍ୟବହାର କରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଯେକୌଣସି ନିୟମ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ସମନ୍ୱୟରେ ହେବା ଉଚିତ, ଏବଂ ଯଦି ନିୟମ, ଅଧିନିୟମ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଷୟକୁ ଅତିକ୍ରମ କରେ, ତେବେ ନିୟମ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟସ୍ତ କ୍ଷମତାଠାରୁ ଅଧିକ ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ଯଦି ଏହା ଉପରୋକ୍ତ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି କରେ, ତେବେ ନିୟମ ଅଧିନିୟମର କ୍ଷମତାତୀତ ହୋଇଯାଏ । ଏହି ଅଧିନିୟମ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଚା 'ରୁ କୃଷି ଆୟର ପୁନଃ ହିସାବ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି କ୍ଷମତା ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯିବାର ବିଚାର କରାଯାଇନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ କି ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 5ର ପ୍ରାବଧାନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶବ୍ଦରେ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଚା' ରୁ କୃଷି ଆୟର ପୁନଃ ହିସାବ କରିବା ପାଇଁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ, ଯାହା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଣନା କରାଯାଇଥାଏ । ଏହିପରି, ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏହି ନିୟମ କେବଳ ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 50 ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟର ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କ୍ଷମତା ବାହାରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ପରିସରକୁ ବିସ୍ତାର କରେ । ତେଣୁ, ରାଜ୍ୟ ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 5 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯାହା ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା କୃଷି ଆୟକୁ ପୁନଃ ଗଣନା କରିବା ପାଇଁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ, ତାହା ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମର କ୍ଷମତାତୀତ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 5047/1996 ।

W.A. ସଂଖ୍ୟା 39/1995 ରେ ଆସାମର ଗୌହାଟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 21.9.95 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

W.P. (C) ସଂଖ୍ୟା 162/96,20/97,61/98 ଏବଂ C.A. ସଂଖ୍ୟା 3652/98,4788/98 ଏବଂ 249/99 ସହିତ ।

ଟି. ଆର୍. ଅନ୍ଧାରୁଜିନା, ରମେଶ ଅଗ୍ରୱାଲ, ରମେଶ ପି. ଅଗ୍ରୱାଲା, ଡ. ଦେବୀ ଡି. ପ୍ରସାଦ ପାଲ, ଗୋପାଳ ସୁବ୍ରମଣ୍ୟମ, ଏ. କେ. ଗାଙ୍ଗୁଲି, ଏସ୍. ସୁସ୍କୁମାରନ, ଆର୍. ସନ୍ଥାନମ୍, ରାଜେନ୍ଦ୍ର ସିଂଭି, ଏସ୍. ଟି. ସିଂହ, କେ. ଜେ. ଜନ୍, ପ୍ରତାପ ଭେନୁଗୋପାଳ, ପି. ଏସ୍. ସୁଧୀର, ସୁଶ୍ରୀ ମୟୁରୀ ନାୟାର, ସି. ଏନ୍. ଶ୍ରୀ କୁମାର, ସୁଶ୍ରୀ ଏମ୍. ଏଲ୍. ଶ୍ୟଜଥା, ଏଚ୍. କେ. ପୁରୀ, ଏସ୍. କେ. ପୁରୀ, ରାଜେଶ ଶ୍ରୀବାସ୍ତବ, ସୁଶ୍ରୀ ପ୍ରିୟା ହିଙ୍ଗୋରାନୀ, ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ବାନାର୍ଜୀ, ଆର୍. କେ. ତିୱାରୀ, ବିଜୟ ହଂସାରିଆ, ଏସ୍. ବୋରଠାକୁର, ଏସ୍. ଗଣେଶ, କେ. ସି. କୌଶିକ, ନିଖିଲ ସଖାରଦଣ୍ଡେ, ବି. ଭି. ବଳରାମ ଦାସ, ବି. କେ. ପ୍ରସାଦ, ସୁଶ୍ରୀ ସୁଷମା ସୁରୀ, ଏସ୍. କେ. ରୟ ଏବଂ ଏସ୍. କେ. ନନ୍ଦୀ ଉପସ୍ଥିତ ପକ୍ଷ ପାଇଁ ଥିଲେ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସନ୍ତୋଷ ହେଗଡେ, ଚା ଚାଷ, ଉତ୍ପାଦନ ଏବଂ ବିକ୍ରୟରୁ ହେଉଥିବା ଆୟ ଏକ ମିଶ୍ରିତ ଆୟ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହା ଭାରତୀୟ ଆୟକର ଅଧିନିୟମ, 1961 ଏବଂ ଆସାମ କୃଷି ଆୟକର ଅଧିନିୟମ, 1939 ଅନୁଯାୟୀ ଆୟକର ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ।

ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ଆସାମ ରାଜ୍ୟର କୃଷି ଆୟକର ଅଧିକାରୀ (ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ)ଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ କ୍ଷୁବ୍ଧ ହୋଇ, ଯିଏ ଆୟକର ଅଧିନିୟମ, 1961 (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ) ଅନୁଯାୟୀ ଆସାମ କୃଷି ଆୟକର ଆଦାୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆୟକର ଅଧିକାରୀ (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିକାରୀ)ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କୃଷି ଆୟର ଗଣନାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ, କରଦାତା-ଅପିଲକାରୀମାନେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ହେଇଥିବା କୃଷି ଆୟକୁ ପୁନଃଗଣନା କରିବା ଏବଂ ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ ରିହାତି ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ମାଧ୍ୟମରେ ଗୌହାଟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଯୁକ୍ତି ଉଭୟ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତି ଏବଂ

ଗୌହାଟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିବାରୁ, ଏହି ଅପିଲ/ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦିଆଯାଇଛି ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯୁକ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 366 (1) ଅନୁଯାୟୀ କୃଷି ଆୟର ସାମ୍ବିଧାନିକ ପରିଭାଷାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ରାଜ୍ୟର କୃଷି ଆୟକର ଅଧିକାରୀମାନେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆୟକର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କୃଷି ଆୟର ଗଣନା ଦ୍ୱାରା ଆବଦ୍ଧ । ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଆସାମ କୃଷି ଆୟକର ଅଧିନିୟମ(ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମ) ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଆଇନ ଏବଂ ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କୃଷି ଆୟ ପୁନଃଗଣନା କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅଧିକାର ଦେଇନାହିଁ । ସେମାନେ ବିକଳ୍ପ ଭାବରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଏହା ମନେ କରାଯାଏ ଯେ ଆସାମ କୃଷି ଆୟକର ଅଧିନିୟମ ଆୟର ଏପରି ପୁନଃଗଣନାକୁ ଅଧିକାର ଦେଇଛି, ତେବେ ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଏପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ବିଧାନର କ୍ଷମତାତୀତ ହେବ । ବିପରୀତରେ ରାଜ୍ୟର ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ କୃଷି ଆୟ ଉପରେ କର ସମ୍ବିଧାନର 7ମ ଅନୁସୂଚୀର ତାଲିକା II ର ପ୍ରବେଶିକା 46 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ରାଜ୍ୟ ବିଷୟ ହୋଇଥିବାରୁ, ରାଜ୍ୟର ଏପରି ଏକ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିବାର ବୈଧାନିକ କ୍ଷମତା ରହିଛି, ଯାହା ଏହାର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କୃଷି ଆୟର ପୁନଃଗଣନାର କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବ, ଯଦିଓ ତାହା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଣନା କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏପରି କ୍ଷମତା ରାଜ୍ୟ ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 5 ସହିତ ପଠିତ ଧାରା 49ରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ।

ସମ୍ବିଧାନ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ନିୟମାବଳୀର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବା ପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ ଏହି ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଅନୁଯାୟୀ କୃଷି ଆୟର ପୁନଃ ହିସାବ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନ୍ୟସ୍ତ ଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ଯେ ଏପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ଅଧିନିୟମ ସମ୍ବିଧାନର କ୍ଷମତାତୀତ ନୁହେଁ କିମ୍ବା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 246 (3) ଏବଂ 366 (1) ର ପରିସର ବାହାରେ ନୁହେଁ । ତେବେ, ଏଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ପୁନଃଗଣନାର ଏପରି କ୍ଷମତାକୁ ସମ୍ପୃକ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନେ କେବଳ ସେତେବେଳେ ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହି

ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିବେ ଯେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କୃଷି ଆୟର ଗଣନା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ବିପରୀତ ଅଟେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ଏହି ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିଲା ଯେ *କରିମଥରୁଭି ଟି ଇଷ୍ଟେଟ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ କେରଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଜ୍ୟ,* (1963) 48 ITR 83, *ଆଙ୍ଗ୍ଲୋ-ଆମେରିକୀୟ ଡାଇରେକ୍ଟ ଟି ଟ୍ରେଡିଂ କୋ. ଲିମିଟେଡ୍. ଇତ୍ୟାଦି ବନାମ କୃଷି ଆୟକର ଆୟୁକ୍ତ କେରଳ, (1968) 69 ITR 667* *ଏବଂ ଟାଟା ଟି. ଲିମିଟେଡ୍. ଏବଂ ଆନର୍. ବନାମ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଜ୍ୟ,* (1988) *173 ITR 18*, ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଯେ ରାଜ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୃଷି ଆୟର ପୁନଃ ଗଣନକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତି *ହୋଇ ନଥିବା ବସ୍ତୁ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟର କ୍ଷମତାରେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଖୋଲା ରଖାଯାଇଛି,* ତେଣୁ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ପୁନଃ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇ ନଥିବା ବସ୍ତୁ ନଥିଲା । ଏହି ମାମଲାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ପରିସ୍ଥିତିରେ ରାଜ୍ୟ ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 5 ସହିତ ପଠିତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କୃଷି ଆୟ ପୁନଃ ଗଣନା କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ ।

ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ସମ୍ବୋଧିତ ହୋଇଥିବା ସମାନ ଯୁକ୍ତି ସମ୍ପୃକ୍ତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ବୋଧିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିବା ପାଇଁ, ସମ୍ବିଧାନର ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଭାରତୀୟ ଆୟକର ଅଧିନିୟମ, 1961, ଏହା ଅଧୀନରେ ପ୍ରଣୀତ ନିୟମ ଏବଂ ଆସାମ କୃଷି ଆୟକର ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଯେତେ ପରିମାଣରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତାହା ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ସମ୍ବିଧାନର 7ମ ଅନୁସୂଚୀର ତାଲିକା II ର ପ୍ରବେଶ 46 କୃଷି ଆୟ ଉପରେ କର ସହ ଜଡ଼ିତ, ତେଣୁ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 246 (3) କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି କୃଷି ଆୟକର ଆଦାୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିବାର କ୍ଷମତା ରାଜ୍ୟ ବିଧାନସଭା ପାଖରେ ରହିଛି । ତେବେ, ଅନୁଚ୍ଛେଦ 366 (1) ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ସମ୍ବିଧାନରେ "କୃଷି ଆୟ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ଅର୍ଥ "କୃଷି ଆୟ", ଯେପରି ଭାରତୀୟ ଆୟକର ଅଧିନିୟମ ସହିତ ଜଡିତ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ ପାଇଁ ପରିଭାଷିତ ହୋଇଛି । ତେଣୁ, ରାଜ୍ୟ ବିଧାନସଭା ଯେଉଁ କୃଷି ଆୟ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରବେଶ 46, ତାଲିକା II ଅନୁଯାୟୀ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରିପାରିବେ ତାହା ଭାରତୀୟ ଆୟକର ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ସହିତ ଜଡିତ ଆଇନରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହୋଇଥିବା ଆୟ ଉପରେ

ରହିବ । ଆୟକର ଅଧିନିୟମ, 1961 ର ଧାରା 2 (1A) "କୃଷି (1) ଆୟ" କୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ । ଏହା ସମ୍ପୃକ୍ତ ସମସ୍ତ ପକ୍ଷଙ୍କର ସାଧାରଣ ଘଟଣା ଯେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚା ଚାଷ, ଉତ୍ପାଦନ ଏବଂ ବିକ୍ରୟରୁ ଆୟ ସମ୍ପର୍କରେ, ଏହା ଆୟକର ନିୟମ, 1962 (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ନିୟମ) ର ଉକ୍ତ ପରିଭାଷା ଏବଂ ନିୟମ 8 ମଧ୍ୟରେ ଆସେ ଯାହା ଭାରତରେ ବିକ୍ରେତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚାଷ ଏବଂ ଉତ୍ପାଦିତ ଚା ବିକ୍ରୟରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଆୟର ଗଣନା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ । ଏଥିରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ଏପରି ଆୟର 40% କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆୟ-କର ପାଇଁ ଦାୟୀ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ, ତେଣୁ ଉକ୍ତ ଆୟର ଅବଶିଷ୍ଟ 60% ରାଜ୍ୟ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ କୃଷି ଆୟ-କର ଲାଗୁ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୃଷି ଆୟ ହେବ । ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ପଠନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ରାଜ୍ୟ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ କୃଷି ଆୟର ଗଣନା ଆୟକର ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ଏହା ଅଧୀନରେ ପ୍ରଣୀତ ନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 (a) (2) ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଅନୁଯାୟୀ ଚା ଚାଷରୁ ହେଉଥିବା କୃଷି ଆୟ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଚା ଚାଷ, ଉତ୍ପାଦନ ଏବଂ ବିକ୍ରୟରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଆୟର ସେହି ଅଂଶ ଯାହାକୁ ଭାରତୀୟ ଆୟକର ଅଧିନିୟମ ସହିତ ଜଡିତ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ ପାଇଁ କୃଷି ଆୟ ଭାବରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି । ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 8 ର ଦ୍ୱିତୀୟ ସର୍ତ୍ତାବଳୀରେ ଚା ଚାଷ ଏବଂ ଉତ୍ପାଦନରୁ କୃଷି ଆୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାର ପଦ୍ଧତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଯାହା ଏହି ଧାରା ଅନୁସାରେ ଏପରି ଚାଷ, ଉତ୍ପାଦନ ଏବଂ ବିକ୍ରୟରୁ ଆୟର ସେହି ଅଂଶ ଭାବରେ ବିବେଚିତ ହୁଏ ଯାହା ଭାରତୀୟ ଆୟକର ଅଧିନିୟମର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ କୃଷି ଆୟ । ରାଜ୍ୟ ସଂଶୋଧନ ଅନୁଯାୟୀ କୃଷି ଆୟକୁ କେନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସଂଶୋଧନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସମାନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଧାନସଭା ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ସଂଶୋଧନର ଧାରା 20D ର ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଅଟେ ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଯଦି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସଂଶୋଧନ ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ ଯାହା ବୃଦ୍ଧି କିମ୍ବା ହ୍ରାସର କାରଣ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଏହିପରି ବର୍ଦ୍ଧିତ କିମ୍ବା ହ୍ରାସ ହୋଇଥିବା ଆୟକୁ ରାଜ୍ୟ କର ଆଦାୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୃଷି ଆୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ । ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମରେ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକରୁ ଏବଂ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 366 (1) ଅନୁଯାୟୀ କୃଷି ଆୟର ସଂଜ୍ଞାକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ଆମ ମତରେ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଏହାର ଆଦାୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୃଷି ଆୟକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଥିଲା ଯାହା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଣନା କରାଯାଏ ।

ତଥାପି, ରାଜ୍ୟର ଯୁକ୍ତି ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ନିୟମ 5 ସହିତ ପଠିତ ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49 ଉପରେ ଆଧାରିତ; ତେଣୁ, ଆମେ ପ୍ରଥମେ ବିଚାର କରିବୁ ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49 କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଉପରୋକ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଯୋଜନାରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ । ଧାରା 49ର ଅନୁଧ୍ୟାନରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଥିବା କୃଷି ଆୟକୁ ପୁନଃ ହିସାବ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଏହାର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛୁ ଯେ ଉକ୍ତ ଧାରାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଚା 'ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କୃଷି ଆୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ସେମାନେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା କର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କିମ୍ବା ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବାକୁ ଥିବା କୌଣସି କାଗଜପତ୍ର ମାଗିପାରିବେ । ବିବରଣୀ ପାଇଁ ଡାକିବାର କ୍ଷମତା ବ୍ୟତୀତ, ଏହି ଧାରା ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା କୃଷି ଆୟକୁ ପୁନଃ ହିସାବ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ । ଆମେ ମଧ୍ୟ ଭାବୁନାହୁଁ ଯେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ଏପରି କ୍ଷମତାକୁ ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49ରେ ପଢ଼ାଯାଇପାରିବ, ଯେପରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କରିଛନ୍ତି । ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାର ଏହା ଏକ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନିୟମ ଯେ ଏକ ଅଧିନିୟମ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ସମୟରେ, ଅଦାଲତମାନେ ସମଗ୍ର ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଯୋଜନାକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ଅଧିନିୟମ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପୃଥକ ଭାବରେ ବିଚାର କିମ୍ବା ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସମାନ ଅଧିନିୟମ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ମିଳିବ । ଅଦାଲତମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ଆଇନର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ସମୟରେ ଏପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟାକୁ ଏଡାଇ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ଯାହା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ କ୍ଷମତାତୀତ କରିଦିଏ । ଏହିପରି ଯାଞ୍ଚ କଲେ, ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49ର ଏକ ସରଳ ପଠନରୁ ଏହା ଦେଖାଯାଏ, ଏହା ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଆୟର ଗଣନା ଉପରେ ବିଚାର କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ । ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49ର ଏପରି ପଠନ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ଏବଂ ଆମେ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାର କରୁଛୁ ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49 କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଥିବା କୃଷି ଆୟର ପୁନଃଗଣନାର କ୍ଷମତା ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ବୋଲି ବିଚାର କରୁନାହିଁ । ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ଆମେ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ ଯେ ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49ର ପ୍ରାବଧାନ "ଚା 'ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୃଷି

ଆୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଉକ୍ତ ଧାରାରେ ଥିବା ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ, ଆମ ମତରେ, ରାଜ୍ୟର ମାମଲାକୁ ଆଉ ଆଗକୁ ନେଉନାହିଁ ଏବଂ ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏହା କହିବା ଯଥେଷ୍ଟ ଯେ ଯଦି ବିଧାନସଭା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଗଣନାର ବିପରୀତରେ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ କୃଷି ଆୟର ପୁନଃଗଣନାର ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା, ତେବେ ଏହା ଅନେକ ଶବ୍ଦରେ ଭଲ ଭାବରେ କୁହାଯାଇ ପାରିଥାନ୍ତା । ଆମ ମତରେ, ବିଧାନସଭା ଏପରି ପରାମର୍ଶକ୍ରମେ କହି ନଥିଲା କାରଣ ଏହା ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 366 (1) ରେ କୃଷି ଆୟର ସଂଜ୍ଞାର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଏହାର ଆଇନ ପ୍ରଣୟନକୁ ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା, ଯାହା ସମ୍ବିଧାନରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସନ୍ନିବେଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଏହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଯେ ସମଗ୍ର ଭାରତ ସଂଘରେ କୃଷି ଆୟର ଗଣନାରେ ସମାନତା ଅଛି ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଯେ କେନ୍ଦ୍ର ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଆୟର ଗଣନାରେ କୌଣସି ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ନାହିଁ, ବିଶେଷ କରି କୃଷି ଉତ୍ପାଦ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଯାହାର ଆୟ ଉଭୟ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ମିଳିତ ଆୟ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ ।

ଆମେ ଏବେ ରାଜ୍ୟ ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 5ର ପ୍ରଭାବ ଉପରେ ବିଚାର କରିବୁ । ଯେପରି ଏଠାରେ ଉପରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଇଛି, ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 5 ଏହାର ସର୍ତ୍ତାବଳୀରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ରାଜ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିବା ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ପରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା କୃଷି ଆୟର ଗଣନାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ମନା କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ଦେଇଛି । ଅପିଲକାରୀମାନେ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କ୍ଷମତା ବାହାରେ, ତେଣୁ ଏହା ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଦିଆଯାଇଥିବା କ୍ଷମତାଠାରୁ ଅଧିକ । ସେମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଏପରି ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କ୍ଷମତା ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 50 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିନିଧି ଦଳକୁ ଦିଆଯାଇଛି, ତେବେ ଏହା ସମ୍ବିଧାନର କ୍ଷମତାତୀତ ହେବ ।

ଉପରୋକ୍ତ ବିବାଦରେ ଆମେ ଶକ୍ତି ଦେଖୁଛୁ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 50ର ଅନୁଧ୍ୟାନରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ନିୟମାବଳୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଲାଗି ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ଦିଆଯାଇଛି । ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛୁ ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏବଂ ଯୋଜନା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଗଣନାର ବିପରୀତରେ କୃଷି ଆୟର ପୁନଃଗଣନାର ଅଧିକାର ରାଜ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଦେବା ବିଷୟରେ ବିଚାର କରୁନାହିଁ, କିମ୍ବା

ଧାରା 50ର ଉପ-ଧାରା 2 (a) ରୁ (m) ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଷୟଗୁଡିକ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଣନା କରାଯାଉଥିବା କୃଷି ଆୟର ବିପରୀତ ଗଣନା କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଏପରି ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁନାହିଁ । ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛୁ ଯେ ବିଧାନସଭା ଦ୍ୱାରା ଧାରା 2 (a) (2), ଧାରା 8 ଏବଂ ଧାରା 20D ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଅନୁଯାୟୀ, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ରାଜ୍ୟ ବିଧାନମଣ୍ଡଳ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା କୃଷି ଆୟର ଗଣନା ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା । ଅଧିନିୟମ ଉପରୋକ୍ତ ଧାରାଗୁଡ଼ିକରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏହା କହିବା ପରେ, ଯଦି ବିଧାନସଭା ସେହି ଯୋଜନାରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା, ତେବେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ରାଜ୍ୟର ରାଜସ୍ୱକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ଆୟର ପୁନଃ ଗଣନା କରିବା ପାଇଁ ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହାର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ କ୍ଷମତା ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇ ପାରିଥାଆନ୍ତା, କିନ୍ତୁ ବିଧାନସଭା ଏହା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ଭାବି ନାହିଁ । ଏପରିକି ଧାରା 50 ଅଧୀନରେ, ଆମେ ଏପରି କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଖୁନାହୁଁ ଯାହା ରାଜ୍ୟ ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 5ର ପ୍ରାବଧାନର ସ୍ୱରୂପରେ ଏପରି କୌଣସି ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ । ଏହା ଏକ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ନୀତି ଯେ ଏକ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିୟମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର କ୍ଷମତା ଏପରି ଅଧିନିୟମରେ ମିଳୁଥିବା ସକ୍ଷମ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ, ଏହା ମୌଳିକ ଯେ ଯେଉଁ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କୁ ଏପରି କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି, ତାଙ୍କୁ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱର ସୀମା ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଏହା ଅଧିନିୟମର ପରିସରକୁ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଜଣେ ପ୍ରତିନିଧି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରି କିମ୍ବା ଅଧିନିୟମ ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ ହେଇ ଏହି ଅଧିନିୟମକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏପରି ନ୍ୟସ୍ତ କ୍ଷମତା ବ୍ୟବହାର କରି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ଯେକୌଣସି ନିୟମ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ସମନ୍ୱୟରେ ହେବା ଉଚିତ, ଏବଂ ଯଦି ନିୟମ ଅଧିନିୟମ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଷୟକୁ ଅତିକ୍ରମ କରେ, ତେବେ ନିୟମ ଅଧିନିୟମର କ୍ଷମତାତୀତ ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ଯଦି ଏହା ଉପରୋକ୍ତ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି କରେ, ତେବେ ନିୟମ ଅଧିନିୟମର ଅତ୍ୟଧିକ ଅବିଚ୍ଛେଦ୍ୟ ହୋଇଯାଏ । ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛୁ ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମ କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଟା 'ରୁ କୃଷି ଆୟର ପୁନଃଗଣନାର କୌଣସି କ୍ଷମତା ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯିବାର ବିଚାର କରାଯାଇନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ କି ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 5ର ପ୍ରାବଧାନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଶବ୍ଦରେ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଟା' ରୁ କୃଷି ଆୟର ପୁନଃଗଣନାର କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ, ଯାହା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଣନା କରାଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ, ଏହା ଦେଖିବାକୁ

ମିଳିଛି ଯେ ଏହି ନିୟମ କେବଳ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 50 ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟର ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କ୍ଷମତା ବାହାରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଅଧିନିୟମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ପରିସରକୁ ସମ୍ପ୍ରସାରିତ କରିଥାଏ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଆମ ଦ୍ୱାରା ଏଠାରେ ଉପରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ ଦୁର୍ବଳତାଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ପୀଡ଼ିତ, ତେଣୁ ଏପରି ଏକ ନିୟମ, *ଆମ ମତରେ,* ଅଧିନିୟମର କ୍ଷମତାତୀତ ଅଟେ । ତେଣୁ, ରାଜ୍ୟ ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 5 ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବରୁ ଗଣନା କରାଯାଇଥିବା କୃଷି ଆୟକୁ ପୁନଃଗଣନା କରିବାକୁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ, ତାହା ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମର କ୍ଷମତାତୀତ ।

ଆମେ ଶେଷ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଆମକୁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଦିଗ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡିବ ଯାହା ଆମର ବିଚାର ଆବଶ୍ୟକ କରେ । ଏଠାରେ ଆମେ ଆସାମ ରାଜ୍ୟ ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ଯେ ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 5 କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିପରୀତରେ କରାଯାଇଥିବା ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂଲ୍ୟାୟନ ଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟ ରାଜସ୍ୱ ପ୍ରତି କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ ନ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯଦି ଏହି ନିୟମକୁ କ୍ଷମତାତୀତ ବୋଲି ମନେ କରାଯାଏ, ତେବେ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କୌଣସି ପ୍ରତିକାର ବିନା ରହିବେ । ରାଜ୍ୟ ତରଫରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ଏହି ଆଶଙ୍କାରେ ଆମେ ସହମତ ନୁହଁ । ଆମ ମତରେ, ଧାରା 49ର ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ, ଭାରତୀୟ ଆୟକର ଅଧିନିୟମ, 1961ର ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା କର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କିମ୍ବା ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯିବାକୁ ଥିବା କାଗଜପତ୍ରକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ସମୟରେ, ଯଦି ରାଜ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ମତ ହେଉଛି ଯେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଆକଳନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ କର ଦାତାଙ୍କ କୃଷି ଆୟର ସଠିକ୍ ଆକଳନ କରିନାହାଁନ୍ତି, ତେବେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମର ଅଧ୍ୟାୟ XX (E) ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲ କିମ୍ବା ସଂଶୋଧନ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଅଧିକାରିତା କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ସର୍ବଦା ଖୋଲା ଅଛି ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରୟାସରେ ସଫଳ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ବିଚାର ଅନୁଯାୟୀ ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 20D ଅଧୀନରେ କୃଷି ଆୟକୁ ପୁନଃ ଗଣନା କରିପାରିବେ । ତେଣୁ, ଉପରୋକ୍ତ ଆଶଙ୍କା ଭିତ୍ତିହୀନ ଏବଂ ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛୁ ଯେ ଏହା କେବଳ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 49 ର ଏହି ସୀମିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ବିଧାନସଭା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଛି ।

ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିୟମାବଳୀର ନିୟମ 5 ର ପ୍ରାବଧାନ ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମର କ୍ଷମତାତୀତ ବୋଲି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ, ଆମେ ମତ ଦେଉଛୁ ଯେ ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ସାମ୍ବିଧାନିକ ବୈଧତାର ବୃହତ୍ତର ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଯିବା ଆମ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ଯାହା ଏହା ଅନୁମାନ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଥିଲା ଯେ ରାଜ୍ୟ ଅଧିନିୟମ ଏପରି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛି ଯାହା ସାମ୍ବିଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ବିପରୀତ ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡିକ ପାଇଁ, ଏହି ଅପିଲ ଏବଂ ଆବେଦନ ସଫଳ ହୁଏ ଏବଂ ସେହିଗୁଡିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଆସାମ କୃଷି ଆୟକର ନିୟମ, 1939 ର ନିୟମ 5 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୃଷି ଆୟର ପୁନଃଗଣନାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା କ୍ଷମତାତୀତ ଭାବରେ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମର ଅଧ୍ୟାୟ XX (E) ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ପଦ୍ଧତିରେ ସହାୟତା ପାଇବାର ଅଧିକାର ଉପରେ ଆଧାରିତ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଚାରୁ କୃଷି ଆୟର ଗଣନା ଆଧାରରେ ଅପିଲକାରୀ/ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କୃଷି ଆୟ ପୁନଃମୂଲ୍ୟାୟନ କରିବାକୁ ଆସାମ ରାଜ୍ୟର ସମ୍ପୃକ୍ତ କୃଷି ଆୟକର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ ଆପତ୍ତିଜନକ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇଛି ।

ଅପିଲ ଏବଂ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ବିନା ।

ଭି. ଏସ୍. ଏସ୍.

ଆବେଦନ ଏବଂ ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ
ଅନୁବାଦିକା
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।